

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haber-Yorum

Timsah Gözyaşları Dökmek!

Haber:

İslam İşbirliği Teşkilatı Salı günü Hindistan'ın Ayodhya kentindeki 5 asırlık Babri Camisi'nin yerine inşa edilen Ram Mandir tapınağının inşasını ve açılışını kınadı. (El-Fecr El-Pakistani)

Yorum:

Babri Mescidi'nin hikayesi, Babür İmparatorluğu'nun yükselişini ve düşüşünü göstermektedir. Zira ilk Babür hükümdarı Zahireddin Babur bu camiyi yaptırmış, 1853 yılında İngilizler Müslümanlarla Hindular arasına nefret tohumları ekmeyi başarana kadar, yani 1853 yılında Hindu Nirmohi Akhara mezhebi, İslami ibadethanenin bir Hindu tapınağı yıkıldıktan sonra inşa edildiğini söyleyerek caminin yerini talep edene kadar hiçbir çatışma yaşanmamıştır. 1859 yılında İngiliz sömürge yönetimi bu yeri Hindular ve Müslümanlar için iki ayrı bölüme ayırdı; böylece Müslümanların içeride, Hinduların ise dış avluda ibadet etmelerine izin verildi.

1885 yılında, Babri Camisi'nin önünde Rama'ya (bir Hindu tanrısı) ibadet etmek için bir "chabutra" veya platform inşa edilmesine izin verilmesi için yerel mahkemeye bir dilekçe sunuldu. Bunun üzerine bu dilekçe iki kez reddedilmiş ve yargıç, "350 yıldan fazla bir süre önce işlenen bir yanlış" düzeltmek için çok geç olduğunu söyleyerek statükoyu (mevcut durumu) emretmiştir.

Hindistan yarımadasının 1947'de bölünmesinin ardından aşırı Hindular çabalarını sürdürmüş, 22 ve 23 Aralık 1949 yılında Hindistan hükümeti, camiyi "tartışmalı mülk" olarak ilan etmiş ve Hindu rahiplerinin caminin içine Hindu tanrılarının putlarını yerleştirmesinin ardından kapıyı kapatmıştır. Bunun ardından Müslümanlar camide namaz kılamamıştır. Nitekim tüm gayrimüslimler ve İslamofobiler gibi Hindular da hedeflerine ulaşmak için ellerinden geleni yapmaya devam etmişler ve Cami'nin yerine Mandir'i yeniden inşa etmek için büyük bir harekete başlamış; bu da 1992 yılında yaklaşık 2000 kişinin ölümüne neden olan ayaklanmalara yol açmıştır. مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعاً إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ **Kim izzet ve şeref istiyor idiyse, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır. O'na ancak güzel sözler yükselir (ulaşır). Onları da Allah'a amel-i sâlih ulaştırır.** [Fâtır 10]

İslam'da bir yeri mukaddes kılan şey, kâinatın sahibinin Allah Subhanehu ve Teala olduğuna ve ibadet etme hakkının da sadece O'na ait olduğuna iman etmektir. O'na ibadet edilmesi ise, zimmet ehlinin haklarını (İslam Devleti sakinleri için cizye) koruma noktasında bile tam bir teslimiyeti ve itaati içermektedir. Nitekim efendimiz Ömer Radiyallahu Anh, 637 yılının Nisan ayı başlarında Filistin'e gelerek Kıyamet Kilisesi de dahil olmak üzere şehri gezdi; öğle namazı vakti geldiğinde Patrik Sophronius onu kilisede namaz kılmaya

davet etti ancak efendimiz Ömer reddetti ve kilisenin içinde namaz kılması durumunda Müslümanların daha sonra buranın camiye dönüştürülmesi gerektiğini düşünebileceklerini, böylece Hıristiyanların en kutsal mekanlarından birinden mahrum kalacaklarını söyledi. Bunun yerine daha sonra Ömer Camisi olarak anılacak olan caminin inşa edildiği kilisenin dışında namaz kıldı.

Hindistan yarımadasında bile Babürler Hindu tebaalarının duygularına saygı duyuyorlardı; bu nedenle 1857 yılında inek yağının kartuşlarda kullanılmasına dayanan bir isyan, Hindular arasında şok dalgaların oluşmasına yol açtı. Her ne kadar hükümdar Babür'ün ineklerin halka açık yerlerde kesimini yasaklayan vasiyeti kabul edilmese de, Hinduların kartuşlara gösterdiği tepki, onların İslam yönetiminin gölgesinde bu tür bir ayrımcılıkla hiç karşılaşmadıklarını göstermektedir.

Dünyanın her yerinde birçok olayların olduğunu görüyoruz ve bu durumdan en çok etkilenenler ise Müslümanlar oluyor; çünkü İslam'ı aslına sadık kalarak yaşayabilenler ve Allah Subhanehu ve Teala'nın emrine bir eklemeye ve bir değişim yapmayanlar sadece Müslümanlardır.

Babri Camisi'nin yıkılıp Ram Mandir'in inşa edilmesi süreci 140 yılı aşkın bir sürece uzanıyor. Bu da merkezi otoriteleri olan Hilafetin yıkılmasından sonra bile dünyadaki Müslümanların sahip olduğu güç ve otoritenin düzeyini gösteriyor.

Müslüman ülkelerdeki tüm olaylar gibi bu olay da, gayrimüslimlerin İslam'ın adını silme arzusunu simgelemektedir. Onların anlamadıkları şey şudur; Müslüman yöneticilerin sessizliğinin gölgesinde binaları yıkıp Müslümanları öldürebilirler ama İslam'ı dünyadan asla silemezler. İslam İşbirliği Teşkilatı gibi kurumlar, Filistinlilerin öldürülmesinde olduğu gibi bu caminin kaybında da timsah gözyaşları dökülebilirler ancak bizler, Allah'ın müminlere zafer vaat ettiğinden, bir gün iman edenlerin Allah'ın rahmeti içinde yaşayacaklarından ve hainlerin ve ajanların, kâfirlerin dostlarının son durağı olan cehennemden başka saklanabilecekleri bir yerlerinin olmadığından emin olmalıyız. **الدِّينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ** "Müminleri bırakıp kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah'a aittir." [Nisa 139]

İslam ümmetinin, Nebi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hidayetinden güç alması, örnek olarak O'nu takip etmesi, O'nun yolundaki zorluklarla yüzleşmesi ve Allah zafer ve başarı bahşedinceye kadar mücadelesine devam etmesi gerekir. Şunu çok iyi bilmeliyiz ki, alemlerin Rabbine teslim olup savaşmaya devam ettiğimiz sürece hiçbir savaşı kaybetmeyeceğiz; bu savaş ise yeryüzünde Allah'ın hükmünü ikame etmek için olmalıdır. O güne şahit olsak da olmasak da bunun kaçınılmaz olarak gerçekleşeceğini inkâr etmemeliyiz. Şayet bu mücadelenin bir parçası olursak, işte o zaman Allah Subhanehu'nun askerleri oluruz.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ahlak Cihan